

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-05074/2012-ERU

Jihlava 21. června 2012

Číslo jednací: 05074-6/2012-ERU

ROZHODNUTÍ č. KR05512 o uložení pokuty

Energetický regulační úřad (dále jen „ERÚ“) jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 458/2000 Sb.“), a podle § 23 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 634/1992 Sb.“), ve správním řízení sp. zn. KO-05074/2012-ERU zahájeném dne 24. května 2012 z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), s účastníkem řízení, kterým je společnost České Energetické Centrum Jih s.r.o., Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 27066151, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. rozhodl

takto:

I.

Společnosti: České Energetické Centrum Jih s.r.o.
se sídlem: Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město
IČ: 27066151

za spáchání správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., naplněného porušením zákazu uvedeného v ustanovení § 4 odst. 3 téhož zákona, kterého se dopustila tím, že jako držitel licence na obchod s elektřinou užila agresivní obchodní praktiku definovanou v § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. tím, že na základě nicotné smlouvy č. [REDAKCE] realizovala změnu dodavatele elektřiny do odběrného místa zákaznice paní [REDAKCE], přičemž neakceptovala svobodný projev vůle zákaznice zůstat u jejího původního dodavatele a v období od 1. listopadu 2011 do 18. února 2012 ji svým jednáním donutila stát se zákaznicí odebírající elektrickou energii od společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., se ukládá pokuta podle § 24 odst. 10 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb. ve výši **80 000 Kč** (slovy: osmdesát tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 05512.

II.

České Energetické Centrum Jih s.r.o., Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 27066151, je podle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinna uhradit náklady řízení ve výši paušální částky **1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710, variabilní symbol 055121.

Odůvodnění

Dne 25. dubna 2012 sepsali pověřeni kontrolní pracovníci ERÚ protokol o výsledku kontroly, zahájené dne 22. března 2012 podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., v souladu s § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 552/1991 Sb.“) ve společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., Václavské nám. 772/2, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 27066151 (dále jen „společnost České Energetické Centrum Jih s.r.o.“). Předmětem kontroly bylo dodržování ustanovení § 4 až § 6 zákona č. 634/1992 Sb. Kontrola byla provedena na základě pověření ERÚ čj. 02465-2/2012-ERU ze dne 14. března 2012, vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb.

Při kontrole bylo zjištěno, že dne 18. května 2011 sepsala obchodní zástupkyně společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o. paní [REDAKCE], Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu číslo [REDAKCE] se zákaznicí paní [REDAKCE], která byla po jejím sepsání zadána do systému účastníka řízení a vrácena obchodní zástupkyni k doplnění. Dne 24. května 2011 zákaznice prostřednictvím advokáta [REDAKCE] od předmětné smlouvy v souladu s ustanovením § 57 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, odstoupila doporučeným dopisem, který účastník řízení převzal dne 25. května 2011 a smlouvu ve svém interním systému deaktivoval.

Po doplnění předmětné smlouvy se obchodní zástupkyně paní [REDAKCE] snažila smlouvu zadat do interního systému společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., což se jí vzhledem ke skutečnosti, že byl smluvní vztah založený touto smlouvou ze strany zákaznice řádně ukončen, nepodařilo, a proto předmětnou smlouvu pozměnila tak, aby mohla být zaevidována do interního systému účastníka řízení (za číslo smlouvy dopsala písmeno D) a mohlo následně na základě této pozměněné smlouvy dojít ke změně dodavatele elektřiny do odběrného místa zákaznice [REDAKCE]. Tímto se paní [REDAKCE] i přes řádné odstoupení od smlouvy stala zákaznicí společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o. podle smlouvy č. [REDAKCE]. Smlouva je dvoustranný právní úkon a vzhledem ke skutečnosti, že zákaznice o existenci smlouvy č. [REDAKCE] nevěděla a nepodepsala ji,

nemohla být tato smlouva platně uzavřena, a tedy ani smluvní vztah mezi účastníkem řízení a zákaznicí na základě této nicotné smlouvy nikdy nevznikl, přesto byla tato nicotná smlouva zavedena do interního systému účastníka řízení, který na základě této smlouvy prokazatelně realizoval změnu dodavatele elektřiny do odběrného místa zákaznice od 1. listopadu 2011, aniž by respektoval svobodné rozhodnutí zákaznice zůstat u původního dodavatele elektrické energie. Zákaznici byl následně vystaven platební kalendář a prostřednictvím SIPO byly strženy zálohy za měsíce listopad 2011, prosinec 2011, leden 2012 a únor 2012 v celkové výši 1960 Kč.

V souvislosti s tím bylo kontrolou zjištěno, že dne 22. prosince 2011 zaslala společnost České Energetické Centrum Jih s.r.o. zákaznici předpis zálohových plateb za dodávku elektřiny na základě smlouvy č. J039724D na rok 2012, na který reagoval pan [REDAKCE] dopisem adresovaným účastníku řízení. Dne 3. února 2012 zaslal účastník řízení odpověď na dopis pana [REDAKCE], ve kterém potvrdil ukončení smlouvy č. [REDAKCE] v interním systému k nejbližšímu možnému termínu k 18. únoru 2012 a omluvil se za vzniklé komplikace.

Z provedené kontroly ERÚ tedy vyplývá, že společnost České Energetické Centrum Jih s.r.o. neakceptovala svobodný projev vůle zákaznice paní [REDAKCE], čímž výrazně zhoršila možnost jejího svobodného rozhodnutí ohledně volby dodavatele elektřiny do svého odběrného místa na adrese [REDAKCE], když ji v období od 1. listopadu 2011 do 18. února 2012 svým jednáním donutila stát se zákaznicí odebírající elektrickou energii od společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., a tím se dopustila v uvedeném období užití agresivní obchodní praktiky definované § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., čímž došlo účastníkem řízení k porušení ustanovení § 4 odst. 3 téhož zákona, který řadí agresivní obchodní praktiku mezi nekalé a jejich užívání zakazuje.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených ve spisu ERÚ a jsou uvedeny v Protokolu č. K005612 o výsledku kontroly ze dne 25. dubna 2012, se kterým byl zmocněnec společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o. pan JUDr. Jiří Kotlík téhož dne prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem. Ke zjištěním uvedeným v dotčeném protokolu byly v souladu s ustanovením § 17 zákona č. 552/1991 Sb. podány dne 3. května 2012 písemné námítky, ve kterých účastník řízení vyjadřuje svůj názor, že výše popsání donucení zákaznice nelze kvalifikovat jako nekalou obchodní praktiku, jelikož jeho intenzita jistě nedosahovala takového stupně, aby ho bylo nutno prohlásit za agresivní. Uvádí, že celá situace vznikla nedorozuměním mezi účastníkem řízení a jeho obchodní zástupkyní, kdy špatnou interní komunikací došlo k zanesení již zaniklé smlouvy mezi smlouvy účinné. Jednání účastníka řízení tedy nebylo vedeno úmyslem poškodit zákaznici, nýbrž nedbalým zadáním smlouvy do jeho interního systému. Aby v budoucnu k podobným pochybením nedocházelo, byl systém inovován a již není možné k číslu smlouvy doplnit žádný znak a obchodní zástupci účastníka řízení jsou povinni ověřovat každou smlouvu před zanesením do systému tzv. verifikačními rozhovory.

Dále účastník řízení ve smyslu dikce ustanovení § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. uvádí, že k posouzení, zda je daná obchodní praktika agresivní, je nutno přihlídnout k načasování, místu a době trvání obchodní praktiky. Vzhledem k účelu daného ustanovení lze dle jeho názoru konstatovat, že se místo a načasování nijak nevymykají standardním postupům v daném oboru. Na základě dané nicotné smlouvy postupoval, respektive paní [REDAKCE] odebírala elektřinu od 1. listopadu do 18. února, tedy necelé 4 měsíce, což nelze považovat za nepřiměřeně dlouhou dobu vzhledem k délce, na jakou jsou uzavírány smlouvy o dodávkách elektřiny. Dále je třeba zohlednit způsob jednání, jeho výhrůžnost a urážlivost. Jak již bylo uvedeno, ze strany účastníka řízení šlo o nedbalostní jednání, které nebylo výhrůžné ani urážlivé. Účastník řízení konstatuje, že z jeho strany nedošlo k využití nepříznivé situace spotřebitele, ani ke kladení nepřiměřené překážky pro uplatnění práv spotřebitele, ani mu nehrozila protiprávním jednáním. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že jednání účastníka řízení naplňuje generální klauzuli agresivní obchodní praktiky pouze zdánlivě, nejedná se o agresivní obchodní praktiku per se a z okolností případu porovnanými s okolnostmi obsaženými v ustanovení § 5a lze dovodit, že dané jednání není agresivní obchodní praktikou.

Dále účastník řízení upozorňuje na skutečnost, že se prostřednictvím svého zástupce sešel s advokátem paní [REDAKCE] panem [REDAKCE] a po vysvětlení situace ze strany účastníka řízení souhlasil pan [REDAKCE] s tím, že se ze strany účastníka řízení nejednalo o podvodný úmysl a informoval ho, že upouští od dalších právních kroků. Účastník řízení v souladu s obchodní strategií kompenzovat zákazníkům případná svá pochybení dne 19. března 2012 informoval [REDAKCE], že zákazníci dobropisoval stržené zálohy za měsíce listopad 2011 až únor 2012 v celkové výši 1960 Kč.

Účastník řízení zastává subjektivní názor, že je z výše uvedených argumentů patrné, že se užití agresivní obchodní praktiky nedopustil, neboť zde chybí úmysl způsobit spotřebiteli újmu, což prostřednictvím svého advokáta uznala i paní [REDAKCE] a upozorňuje na skutečnost, že daný spor s paní [REDAKCE] vyřešil smírně, uznal chybu a dlužnou částku dobropisoval, a to 19. března, tedy 3 dny před zahájením kontroly ERÚ. V závěru účastník řízení navrhnul nezahajovat správní řízení a tuto věc odložit.

Rozhodnutím o námitkách kontrolované osoby čj. 02465-18/2012-ERU ze dne 16. května 2012 nebylo těmto námitkám vyhověno z důvodu, že účastník řízení nepochybně kontrolní zjištění, ve kterém jsou uvedeny všechny skutečnosti nasvědčující podezření z užívání agresivní obchodní praktiky ve smyslu ustanovení § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., pouze objasňuje okolnosti, za jakých k jejímu uplatnění došlo. Uváděné okolnosti však nemohou být žádným novým relevantním podkladem pro změnu závěru dotčeného protokolu o odpovědnosti kontrolované osoby za zjištěné protiprávní jednání, resp. za možné porušení dikce § 4 odst. 3 téhož zákona.

Protože skutečnosti zjištěné při kontrole jsou v rozporu s ustanovením § 4 odst. 3 zákona č. 634/1992 Sb., zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností ERÚ podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. správní řízení o uložení pokuty. Zahájení správního řízení bylo

účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení čj. 005074-3/2012-ERU dne 24. května 2012 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení podle § 36 zákona č. 500/2004 Sb. Účastník řízení tohoto práva využil a zaslal dne 18. června 2012 stanovisko k podkladům rozhodnutí, které bylo na ERÚ doručeno 19. června 2012. V tomto stanovisku účastník řízení doslovně opakuje argumenty vznesené v námitkách ke kontrolnímu protokolu.

Zákon č. 634/1992 Sb. stanoví, co se považuje za nekalou praktiku. Užívání nekalých praktik je zakázáno při nabízení či prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb nebo práv. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky. Výraz zejména zde hraje podstatnou roli, neboť pro to, aby postup prodávajícího byl praktikou spadající do tohoto vymezení, není nutné, aby byl nutně praktikou klamavou nebo agresivní, stačí, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Odbornou péčí pak zákon rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele (v tomto případě obchodníka s energií) ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti (podnikání v energetických odvětvích). Zjednodušeně lze tedy konstatovat, že obchodník s energií prodávající zboží, kterým příslušná komodita nepochybně je, či jeho zaměstnanci by měli mít odpovídající úroveň odborných znalostí a dovedností v oblasti dané podnikatelské činnosti.

Ve smyslu ustanovení § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. je obchodní praktika agresivní, pokud s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele. Citovaný zákon tedy nestanovuje stupeň intenzity donucení, od kterého je užitá obchodní praktika agresivní. V každém případě však lze konstatovat, že stupeň donucení zákaznice byl absolutní, neboť změnu dodavatele elektřiny do odběrného místa zákaznice provedla kontrolovaná osoba bez jejího vědomí a jejího předchozího souhlasu. Současně z ustanovení § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. mimo jiné plyne, že obchodní praktika je agresivní, pokud s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele. Toto ustanovení však neobsahuje podmínku existence úmyslu způsobit spotřebiteli újmu. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. a následné sankční odpovědnosti za toto jednání tak postačí, je-li jednání účastníka schopno svým obtěžováním, donucováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršit možnost svobodného rozhodnutí spotřebitele, bez ohledu na úmysl účastníka řízení způsobit spotřebiteli újmu. Tento úmysl není rozhodný pro posouzení, zda je dána objektivní odpovědnost účastníka řízení za předmětné protiprávní jednání, k této skutečnosti je přihlédnuto až při určení výše pokuty.

K námitce účastníka řízení, že k protiprávnímu jednání došlo pouze v důsledku špatné interní komunikace, ERÚ pouze uvádí, že koncept tohoto správního deliktu stojí na objektivních příčinách, tudíž účastník řízení sám měl vykonat taková opatření,

aby ke spáchání správního deliktu nedošlo anebo nedošlo v takovém rozsahu. Účastník řízení jakožto držitel licence na obchod s elektřinou a jako osoba podnikající v energetickém odvětví je povinen při výkonu licencované činnosti respektovat ustanovení zákona č. 634/1992 Sb. Byť by se jednalo ze strany účastníka řízení o omyl, tento argument účastníka řízení nemůže být relevantním ve vztahu ke spáchanému deliktu a nemůže ani změnit závěry o odpovědnosti účastníka řízení za zjištěné protiprávní jednání.

Rovněž skutečnost smírného vyřešení sporu účastníka řízení se zákaznicí dne 19. března 2012, tedy 5 dnů po doručení Oznámení o zahájení kontroly od ERÚ nemění nic na agresivitě uplatněného a kontrolou zjištěného způsobu jednání účastníkem řízení charakterizovaným jako pouhé nedorozumění mezi ní a její obchodní zástupkyní, při kterém byla v konečném důsledku zcela ignorována svobodná vůle zákaznice.

Tím, že účastník řízení jako držitel licence číslo 141017926 na obchod s elektřinou na základě nicotné smlouvy č. [REDAKCE] realizoval změnu dodavatele elektřiny do odběrného místa zákaznice paní [REDAKCE] (EAN 859182400204586947), přičemž neakceptoval svobodný projev vůle zákaznice zůstat u jejího původního dodavatele a v období od 1. listopadu 2011 do 18. února 2012 a svým jednáním ji donutil stát se zákaznicí odebírající elektrickou energii od společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o., dopustil se užití agresivní obchodní praxe ve smyslu ustanovení § 5a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., čímž porušil zákaz stanovený v ustanovení § 4 odst. 3 téhož zákona a tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. Vzhledem k naplnění skutkové podstaty tohoto správního deliktu ukládá ERÚ v souladu s ustanovením § 24 odst. 10 písm. d) téhož zákona pokutu ve stanovené výši. Za správní delikt podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. může ERÚ podle § 24 odst. 10 písm. d) téhož zákona uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč.

Úřad se zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky ustanovení § 24b odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl ERÚ k dispozici a také z vyjádření samotného účastníka nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb. Energetický regulační úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení správního orgánu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobných jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele správního deliktu, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro účastníka řízení likvidační. Při stanovování konkrétní výše pokuty ERÚ předně vychází ze zákonem předepsaných kritérií v souladu s ustanovením § 24b odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., které má

v sobě tato pokuta odrážet, a to ze závažnosti deliktu, způsobu jeho spáchání a jeho následkům, doby trvání a okolnostem spáchání.

V tomto rozhodnutí je deklarováno porušení ustanovení § 4 odst. 3 zákona č. 634/1992 Sb. spočívající v užívání nekalých obchodních praktik při nabízení a poskytování služeb. ERÚ považuje klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům a zneužití tohoto postavení ze strany účastníka řízení je považováno za závažný delikt, k čemuž je přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem č. 634/1992 Sb. a nepoškodil tímto zákonem chráněné zájmy. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že zájmem účastníka řízení nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Jelikož ERÚ nemůže prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení, považuje tvrzení účastníka řízení o špatné interní komunikaci za polehčující okolnost, kterou promítl do konečné výše pokuty.

ERÚ se zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Účastníku řízení je vytýkáno, že následek užití agresivní obchodní praktiky, tedy změna dodavatele energie zákaznice ve prospěch společnosti České Energetické Centrum Jih s.r.o. proti její svobodné vůli, trval v období od 1. listopadu 2011 do 18. února 2012. K tomu je nutné dodat, že doba trvání deliktu v délce více než čtvrt roku zvyšuje jeho závažnost a nebezpečnost spočívající v ohrožování zákonem chráněného zájmu. Navíc účastník řízení provedl nápravu protiprávního stavu až na základě oznámeného zahájení kontroly ze strany ERÚ. K těmto skutečnostem bylo při stanovení výše pokuty přihlédnuto jako k přitěžujícím okolnostem.

V neposlední řadě ERÚ také přihlédl k osobě účastníka řízení a jeho poměrům. Z podkladů poskytnutých účastníkem řízení v souvislosti s jiným správním řízením vedeným u ERÚ vyplývá, že kvalifikovaný odhad výšky tržeb dosažených v souvislosti s licencovanou činností je 24 mil. Kč. S ohledem na výši tržeb dosažených společností České Energetické Centrum Jih s.r.o. za rok 2011, je zjevné, že pokutu ve výši stanovené ve výroku tohoto rozhodnutí lze považovat za dostatečně odrazující pro spáchání totožného správního deliktu a může tak plnit represivní a preventivní funkci, zároveň však nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy v žádném případě likvidační charakter.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu zákonné sazby dle zákona č. 634/1992 Sb. Správní orgán

považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného zákonem č. 634/1992 Sb. a zároveň ji považuje za odrazující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci, nemůže však být v žádném případě považována za likvidační.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem I. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 80 000 Kč, a to za správní delikt podle zákona č. 634/1992 Sb. Souběžně je výrokem II. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 zákona č. 500/2004 Sb. k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Při písemném styku uvádějte vždy číslo jednací.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Eva Dlouhá, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly